

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ М.П. ДРАГОМАНОВА
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

“Затверджено”

на засіданні Приймальної комісії
НПУ імені М.П. Драгоманова

“Рекомендовано”

Вченою радою
Факультету іноземної філології

Програма додаткового вступного випробування з іноземної мови
для громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства,
при вступі на навчання для здобуття ступеня

«Бакалавр»

на базі здобутого ступеня (ОКР)

«Молодший спеціаліст»

Київ – 2017

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

У державних документах з вищої освіти наголошується на необхідності формування нової генерації педагогічних кадрів, підготовленої до якісного забезпечення освітніх потреб особистості, розвитку її інтелектуального та культурного потенціалу. Розв'язання цієї проблеми у сучасних умовах вимагає від вчителя глибокого усвідомлення особистісно-орієнтованої парадигми освіти, творчого підходу до організації навчально-виховного процесу, комп'ютерної грамотності, володіння іноземними мовами. Значення останнього посилюється тим, що входження України у Європейський освітній простір, приєднання до Болонського процесу, інтеграція нашої країни в світову спільноту підвищує попит на знання іноземної мови як засобу передачі інформації в усній і письмовій формах комунікації. За таких умов нагальною проблемою сучасної практики вищої педагогічної освіти є не лише підвищення ефективності професійної підготовки майбутнього вчителя іноземної мови, але й якісного рівня вступних іспитів з іноземної мови на філологічні спеціальності, що дозволяє досягти більш високого рівня конкуренції під час вступу і, як наслідок, вищих результатів навчання і вищої конкурентоспроможності випускників навчального закладу.

Програму для додаткового вступного випробування укладено з урахуванням вимог до обсягу знань, умінь і навичок, передбачених навчальними програмами «Вступ до мовознавства» та «Методика викладання іноземної мови».

Метою додаткового вступного випробування є перевірка знань з курсів «Вступ до мовознавства» та «Методика викладання іноземної мови»; засвоєння різних видів мовленнєвої діяльності (письмової та усної) в рамках літературної норми, основна увага приділяється комунікативному,

ситуативному і текстуальному підходам. Студент повинен демонструвати практичне володіння мовленням на рівні програмних вимог, знання з основ теорії мови та методики викладання, здатність і готовність реалізувати одержану підготовку в майбутній науково-професійній діяльності. Абітурієнт повинен **володіти знаннями** з таких дисциплін «Вступ до мовознавства» та «Методика викладання іноземної мови». Студент повинен бути всебічно розвинутим, вміти спілкуватися на теми, визначені навчальними програмами, висловлювати свою думку.

Абітурієнт повинен:

- орієнтуватися у теоретичних засадах провідних галузей лінгвістики, а також володіти сукупністю сучасних методів і підходів до вивчення мови;
- вести бесіду у різних ситуаціях, головним чином у ситуаціях професійного спілкування;
- викладати інформацію загально-філологічного і суспільного змісту в різних видах письмових робіт;
- знаходити в тексті й аналізувати одиниці різних мовних рівнів у єдності їх форми, змісту та функцій;
- працювати зі словниками та довідковою літературою;
- систематизувати отримані знання й застосовувати їх на практиці;
- кваліфіковано застосовувати сучасні принципи, методи та прийоми і засоби навчання чотирьох видів мовленнєвої діяльності;
- розв'язувати завдання морального, культурно-естетичного, трудового виховання учнів засобами іноземної мови;
- аналізувати свою професійну діяльність і навчальну діяльність учнів, добирати підручники та посібники, прогнозувати труднощі засвоєння учнями мовного й мовленнєвого матеріалу;
- планувати та творчо конструювати навчально-виховний процес у цілому і процес навчання конкретного матеріалу з урахуванням особливостей ступеня навчання.

2. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ АБІТУРЄНТА НА ДОДАТКОВОМУ ВСТУПНОМУ ВИПРОБУВАННІ

<i>За шкалою університету</i>	<i>Визначення</i>	<i>Характеристика відповідей абітурієнта</i>	
		<i>на питання теоретичного змісту</i>	<i>на питання практичного змісту</i>
100-123 бали	Низький	Абітурієнт не усвідомлює змісту питання білету, тому його відповідь не має безпосереднього відношення до поставленого питання. Наявна повна відсутність умінь міркувати.	Обсяг розв'язаних задач < 50%. У абітурієнта відсутня просторова уява, необхідна для розв'язування задачі.
124-149 балів	Задовільний	Відповіді на питання білету носять фрагментарний характер, характеризуються відтворенням знань на рівні запам'ятовування. Абітурієнт поверхово володіє умінь міркувати, його відповіді супроводжуються другорядними міркуваннями, які інколи не мають безпосереднього відношення до змісту запитання.	Обсяг розв'язаних задач у межах 50-75%. Абітурієнт погано володіє графічними засобами відтворення просторових властивостей предметів на площині
150-174 балів	Достатній	У відповідях на питання білету допускаються деякі неточності або помилки не принципового характеру. Абітурієнт демонструє розуміння навчального матеріалу на рівні аналізу властивостей. Помітне прагнення абітурієнта логічно розмірковувати при відповіді на питання білета.	Обсяг правильно розв'язаних задач >75%. Результат розв'язування задачі містить окремі неточності і незначні помилки.
175-200 балів	Високий	Абітурієнт дає повну і розгорнуту відповідь на питання білету. Його	Обсяг правильно розв'язаних задач =100%. Кожна

		<p>відповіді свідчать про розуміння навчального матеріалу на рівні аналізу закономірностей, характеризуються логічністю і послідовністю суджень, без включення випадкових і випадання істотних з них.</p>	<p>розв'язана задача супроводжується ґрунтовним поясненням. Абітурієнт без помилок відтворює просторові властивості предметів на площині</p>
--	--	---	--

Якщо абітурієнт під час вступного випробування з конкурсного предмету набрав від 100-123 балів, то дана кількість балів вважається недостатньою для допуску в участі у конкурсному відборі до НПУ імені М.П. Драгоманова

Оцінювання рівня знань абітурієнтів проводиться кожним із членів предметної комісії окремо, відповідно до критеріїв оцінювання. Загальний бал оцінювання рівня знань абітурієнта виводиться за результатами обговорення членами комісії особистих оцінок відповідей абітурієнтів. Бали (оцінки) вступного фахового випробування виголошуються головою предметної комісії усім абітурієнтам, хто брав участь у випробуванні після закінчення іспиту.

3. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ДОДАТКОВОГО ВИПРОБУВАННЯ

На додатковому вступному випробуванні за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Магістр» студенти повинні продемонструвати свою лінгвістичну, комунікативну та соціокультурну компетенцію, яка охоплює знання основ загального мовознавства та методики викладання іноземної мови.

Студенти, які складають додаткове вступне випробування при вступі на навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Магістр» повинні показати:

- вільне, нормативно вірне, функціонально адекватне володіння всіма видами мовленнєвої діяльності;
- практичне володіння усним та писемним мовленням на рівні програмних вимог, володіння орфоепічними, лексичними та граматичними нормами;

- мовленнєву (комунікативну) компетенцію, тобто володіння способами формування та формулювання думок, реалізації мовної норми у різних видах мовленнєвої діяльності, комунікативних ситуаціях і сферах спілкування;
- вміння та навички використовувати базовий словник в обсязі програмних вимог (близько 4000 лексичних одиниць) і вживати їх в усній формі у продуктивних та рецептивних видах мовленнєвої діяльності;
- здатність та готовність реалізувати здобуті знання та вміння в майбутній професійній діяльності.
- вміння орієнтуватись в розділах й галузях загального й конкретного мовознавства, а також у суміжних з філологією галузях гуманітарного знання;
- знання фонетичних, лексичних, граматичних, семантичних, стилістичних особливостей і тенденцій розвитку мов;
- знання споріднених зв'язків мов, їх типологічних співвідношень, історії, сучасного стану й тенденцій розвитку;
- вміння аналізувати мовні явища в їх історичному й сучасному стані, користуючись системою основних понять і термінів мовознавства;
- вміння користуватися довідковими й лексикографічними джерелами.

Основними дисциплінами, що виносяться на додаткове вступне випробування, є:

1. Методика викладання іноземної мови в середніх навчальних закладах.
2. Вступ до мовознавства.

3.1. Орієнтовні питання зі вступу до мовознавства:

1. Слово та його значення. Поняття про сему. Типи сем.
2. Лексико-семантична парадигматика.

3.Класифікації мов. Генеалогічна класифікація мов. Типологічна класифікація мов.

3.2. Орієнтовні питання з методики викладання іноземної мови:

1. Методи та прийоми навчання іноземних мов.
2. Активний і пасивний граматичний мінімуми.
3. Способи семантизації активних граматичних одиниць.
4. Державний освітній стандарт іноземної мови.

4.Для пільгових категорій осіб, яким надано право складати вступні випробування (особи, що потребують особливих умов складання випробувань) в НПУ імені М. П. Драгоманова за рішенням Приймальної комісії створюються особливі умови для проходження вступних випробувань.

5. СТРУКТУРА БІЛЕТУ ДОДАТКОВОГО ВИПРОБУВАННЯ

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова

Факультет іноземної філології

Ступень /ОКР : «Магістр»

Галузь знань: 01 «Освіта»

Напрямок підготовки/спеціальність:

014 «Мова і література

(із зазначенням мови)»

На базі ступеня/ОКР: «Бакалавр»

**Додатковке вступне
випробування**

Екзаменаційний білет № 1

1. Мовознавство як наука про мову, її предмет, основні задачі й проблеми. Основні розділи мовознавства.
2. Граматика як лінгвістична дисципліна. Граматична будова мови. Морфемологія.
3. Ступенева система освіти в Україні. Принципи державної освітньої політики і структура державної освіти та навчання іноземних мов.
4. Цілі та зміст навчання лексики. Активний, пасивний та потенціальний лексичний мінімум.

Затверджено на засіданні Приймальної комісії НПУ імені М. П. Драгоманова

Протокол № _____ від «_____» березня 2016р.

Голова предметної комісії _____ / _____ /
Підпис Прізвище, ім'я, по-батькові

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Головна професійна мета сучасної системи оцінювання рівня знань з іноземної мови полягає в тому, щоб створити систему оцінювання, яка на основі найсучасніших засобів та методів перевірки рівня знань з лінгвістичних дисциплін та методики викладання іноземної мови здатна була б розвинути комунікативні здібності студентів, забезпечувала б творчу та ділову атмосферу успішного взаємного спілкування й обміну інформацією.

Шкала оцінювання враховує здатність студентів аналізувати, інтегрувати та застосовувати граматичні явища, обґрунтовувати власну інтерактивну стратегію, яка розглядається, як якісний аспект мовленнєвої та письмової комунікації за наступними критеріями: точність, швидкість, гнучкість, зв'язність, розкриття теми, загальний діапазон, граматична правильність, лексичний контроль.

Максимальна кількість балів на екзамені – 200, відповідно оцінювання здійснюється за такою шкалою (з урахуванням критеріїв оцінювання національного навчального закладу та ECTS).

Екзаменаційні завдання оцінюються наступним чином:

Завдання 1 (теоретичне питання з курсу «Вступ до мовознавства»)

Кількість балів – 50. Повне розкриття питання.

- зв'язність (логічність) викладу думок, адекватний ступінь нормативності мови;
- відсутність граматичних і синтаксичних помилок;
- відповідність загальноприйнятим термінологічним та іншим стандартам.

Завдання 2 (теоретичне питання з курсу «Вступ до мовознавства»)

Кількість балів – 50. Повне розкриття питання.

- зв'язність (логічність) викладу думок, адекватний ступінь нормативності мови;
- відсутність граматичних і синтаксичних помилок;
- відповідність загальноприйнятим термінологічним та іншим стандартам.

Завдання 3 (теоретичне питання з курсу «Методика викладання іноземної мови»)

Кількість балів – 50. Повне розкриття питання.

Оцінка визначається за такими критеріями:

- зв'язність (логічність) викладу думок, адекватний ступінь нормативності мови;
- відсутність граматичних і синтаксичних помилок;
- відповідність загальноприйнятим термінологічним та іншим стандартам.

Завдання 4 (теоретичне питання з курсу «Методика викладання іноземної мови»)

Кількість балів – 50. Повне розкриття питання.

Оцінка визначається за такими критеріями:

- зв'язність (логічність) викладу думок, адекватний ступінь нормативності мови;
- відсутність граматичних і синтаксичних помилок;
- відповідність загальноприйнятим термінологічним та іншим стандартам.

***Примітка.** У разі використання заборонених джерел вступник на вимогу викладача залишає аудиторію та одержує незадовільну оцінку, яка не дає йому права на участь у конкурсному відборі.*

6. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства. К., 2005.
2. Ющук І. П. Вступ до мовознавства. – К.: Рута, 2000 .
3. Донець Л.С., Мацько Л.І. Вступ до мовознавства: Практикум. – К.: Вища школа, 1989.

4. Дорошенко С.І., Дудик П.С. Вступ до мовознавства. – К.: Вища школа, 1974.
5. Реформатский А.А. Введение в языковедение. М., 1999
6. Маслов Ю.С. Введение в языкознание. М., 1987.
7. Кодухов В.И. Введение в языкознание. М., 1987.
8. Головин Б.Н.. Введение в языкознание. М., 1966.
9. Азимов Э.Г., Щукин В.Н. Словарь методических терминов (теория и практика преподавания языков). - Санкт-Петербург: «Златоуст» 1999. - 471 с.
10. Алхазисвили А.А. Основы овладения устной иностранной речью. - М.: Просвещение, 1988. - 128 с.
11. Артемов В.А. Психология обучения иностранным языкам. - Москва: Просвещение, 1969. - 279 с.
12. Бичкова Н.І. Основи використання відеофонограми та фонограми для навчання іноземних мов. - Ч.1. Методика використання відеофонограми. - К.: Віпол, 1999, - 107 с.
13. Вейзе А.А. Чтение, реферирование и аннотирование иностранного текста. - М.: Высшая шк., 1985. - 127 с.
14. Взаимосвязанное обучение видам речевой деятельности /П. Григорьева, Н.А. Зимняя, В.А. Мерзлякова и др. - М.: Русский язык, 1985. -116 с.
15. Гальскова Н.Д. Современная методика обучения иностранным языкам. - М: Аркти-Глосса, 2000 - 165 с.
16. Гальскова Н.Д., Гез Н.И. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика: учеб. пособие для студ. лингв. ун-тов и фак. ин. яз. высш. учеб. заведений. 3-е изд. стер. - М.: Издательский центр «Академия», 2006. - 336 с.
17. Давыдова М.А. Деятельностная методика обучения иностранным языкам. - Москва: Высшая школа, 1990. -176 с.

18. Демьяненко М.Я. и др. Основы общей методики обучения иностранным языкам: теоретический курс /М.Я. Демьяненко, К. А. Лазаренко, С.В. Мельник. - 2-е изд. - К.: Вища шк. 1984. - 256 с.
19. Елухина Н.В. Обучение аудированию в русле коммуникативно ориентированной методики // Иностранные языки в школе. - 1989. №2. - С. 28-36.
20. Елухина Н.В., Мусницкая Е.В. Какими должны быть тексты для чтения и тексты для аудирования // Иностранные языки в школе. - 1978. - № 3. - С. 28-39.
21. Есютина А.М., Лapidус Б.А. Понимает ли слушающий слова, усвоенные им в чтении? // Иностранные языки в школе. - 1972. - №4. - С. 54-63.
22. Жинкин Н.И. Речь как проводник информации. - М.: Наука, 1982. - 160 с.
23. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. українського видання С.Ю. Ніколаєва. - К.: Ленвіт, 2003. - 273 с.
24. Зимняя И.А. Психологические основы обучения говорению на иностранном языке. - Изд. 2-е. - М.: Просвещение, 1985. - 160 с.
25. Зимняя И.А. Психология обучения иностранным языкам в школе. - М.: Просвещение, 1991. - 222 с.
26. Китайгородская Г.А. Методические основы интенсивного обучения иностранным языкам. — М.: Изд-во МГУ, 1986. — 176 с.
27. Клычкова З.М. Психологические особенности обучения чтению на иностранном языке. – М.: Просвещение, 1973. – 223 с.
28. Колкер Я.М., Устинова Е.С., Еналиева Т.М. Практическая методика обучения иностранным языкам: Учебное пособие. - М: Изд. центр «Академия», 2000. - 264 с.

29. Колесникова И.Л., Долгана О.А. Англо-русский терминологический справочник по методике преподавания иностранных языков. - СПб: Русско-Балтийский инф. центр «Блиц», 2001. - 224с.
30. Леонтьев А.А. Язык, речь, речевая деятельность. - М.: Просвещение, 1969. - 216 с.
31. Ляховицкий М. В. Методика преподавания иностранных языков. - Москва: Высшая школа, 1981. - 160 с.
32. Ляховицкий М.В., Кошман И.М. Технические средства в обучении иностранным языкам. - М.: Просвещение, 1981. - 144 с.
33. Маслыко Е.А., Будько А.Ф. и др. Настольная книга преподавателя иностранного языка. - Минск: Высшая школа, 2001. — 373 с.
34. Методика интенсивного обучения иностранным языкам /Под ред. В.А.Бухбиндера и Г.А.Китайгородской. - Киев: Выща школа, 1988. - 344 с.
35. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах. Підручник для студентів вищих закладів освіти / Кол. авторів під керівн. С.Ю. Ніколаєвої, - Київ: Ленвіт, 1999. - 320 с.
36. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Н.И. Гез, М.В. Ляховицкий, А.А.Миролубов и др. - Москва: Высшая школа, 1982. - 374 с.
37. Основы методики преподавания иностранных языков / Под ред. В.А. Бухбиндера, В. Штрауса. - Киев: Выща школа, 1986. - 335 с.
38. Пассов Е. И. Основы коммуникативной методики обучения иноязычному общению. -Москва: Русский язык, 1989. - 276 с.
39. Скалкин В.Л. Основы обучения устной иноязычной речи. - Москва: Русский язык, 1981. - 248 с.
40. Склярченко Н.К. Сучасні вимоги до вправ для формування іншомовних мовленнєвих навичок та вмінь // Іноземні мови. - 1999. - №3. - С.

